

Recensie: The Sheep Song ★★★★****

Bourla Antwerpen
woensdag 12 mei 2021

foto © Kurt Van der Elst

Recensie:

Een fenomenaal mooi en flink maatschappijkritisch The Sheep Song leveren FC Bergman en Toneelhuis af. Met Jonas Vermeulen die een waanzinnige prestatie neerzet als het schaap. Eerlijk? Toen hij op het einde die rol bleek te spelen, vielen we bijna van onze stoel. We hadden er namelijk ons geld op willen zetten dat het een vrouw zou geweest zijn. Zo intens, zo gevoelig, vol nuances en subtiliteiten zet hij die hoofdrol neer. Grotendeels dankzij hem én de aanwezigheid van echte schapen en een hond op de scène zitten alle ingrediënten in deze voorstelling die kunnen leiden tot een nog grootser miniatuur.

Het bloedmooie aan The Sheep Song is dat het een voorstelling is over identiteit, over ergens toe willen behoren (mens willen worden: zo zien we Jonas erg overtuigend leren stappen op twee poten, in zijn geval moet ie bijna de ganse tijd op zijn tippen stappen als schaap) maar uiteindelijk toch het gevoel te hebben niet in het rijtje te passen. Terugkeren naar wie je altijd al bent geweest (een schaap) is geen optie door de transformatie die je onderweg onderging. Uiteindelijk gaat de voorstelling zo over troosteloosheid, fundamentele eenzaamheid, leegte terwijl de schapen (net als mensen) keihard het hoofdpersonage de rug toekeren op het einde. Kortom: we zien finaal een verloren schaap (in therapie gaan met o.a. Pinokkio en Michael Jackson lijkt niet het gewenste resultaat op te leveren)Â omdat die vijf poten aan een schaap zocht.

The Sheep Song verwijst daarnaast naar commedia del' arte, naar de beeldende kunst, naar hedendaagse dans ook (knap synchroon uitgevoerd wat tevens kritiek is op dat we allemaal zo in de pas lopen en schaapachtig de kudde volgen). Dat maakt de beeldtaal erg rijk. God wordt verketterd omdat die er is en op paternalistische wijze streng straft (die eerste erectie dat is iets om beschaamd om te zijn net als de eerste sigaret). De schijnheiligheid van het 'goede voorbeeld' wordt aangekaart wanneer de man achter de poppenkast in zijn bloot gat zit of zelf de afgenomen sigaret verder oprookt. En wanneer je dan met vragen zit (een erectie krijgen bij het zien van een atletische man) en net hulp wil of afgestraft wil worden dat er iets met je gebeurt, geeft ie niet thuis en blij je een schaap zonder herder wat ie eigenlijk ook wou bekomen. Arm schaap.

Verder kaart The Sheep Song de dagelijkse ratrace aan (hier op een loopband) en dus ieders betrachting om zijn of haar schaapjes op het droge te krijgen. Â En is er uiteraard het beeld van de uitgestotene, het zwart schaap, opgejaagd door een hond, hier ook gelinkt met een boompje dat omgehakt wordt en als kruis van Jezus niet veel later zal gehanteerd worden. Verder komt ook verlies (van een kind) aan bod als thema. Hier zien we ook dat het ouderschap dat al minstens even uitputtend is (de baby, een mengeling van een schaap en een mens die maar blijft huilen) als het professionele leven en er nauwelijks nog een intiem momentje overblijft tussen vader en moeder.

Dat dood kind, dat draag je voor de rest van je leven met je mee, zien we ook. Vrouwen blijken dan weer in hun piekfijne jurkjes wolven in schapenvacht. Ze veinzen dat je iets voor ze betekent in een club, maar niet veel later dansen ze al intiem met een ander. Of hoe inwisselbaar je als man geworden bent, niet meer of niet minder dan een consumptieproduct in deze wegwerpmaatschappij. Â Â Ironisch genoeg maar anderzijds ook zeer logisch, mist The Sheep Song nog wat

ritme en routine (vooral in de vele changementen) en hadden we het gevoel dat er zo'n tien minuten van de voorstelling af mocht, al kan ook de showstop om technische redenen in het begin van de show daar mee te maken hebben. Kortom: The Sheep Song, met prachtige live muziek van Frederik Leroux op banjo begeleid door (electronic) drums is zo al een groots miniatuur en heeft het in zich om nog grootser te worden.

< Bert Hertogs >

The Sheep Song kent haar Nederlandse première op 14 juni 2021 bij ITA en haar Franse première op het Festival d'Avignon op 16 juli 2021.

Credits: van en met Stef Aerts, Joé Agemans, Yorrith De Bakker, Matteo Simoni, Jonas Vermeulen, Thomas Verstraeten, Marie Vinck lichtontwerp Ken Hioco geluidsontwerp Senjan Janssen kostuumontwerp Joëlle Meerbergen muziek Frederik Leroux productie FC Bergman, Toneelhuis coproductie Holland Festival, Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Piccolo Teatro di Milano - Teatro d'Europa met de steun van de Tax Shelter van de Belgische Federale Overheid, Casa Kafka Pictures Tax Shelter empowered by Belfius